

діяльності є досить несприятливими; у разі нагальної необхідності впровадження інноваційних інструментів управління. Фактично мова йде про запровадження системи кризового реінжинірингу.

Таким чином, успіх контролінгу витрат на підприємствах, що знаходяться в кризі залежить від спроможності забезпечити раціоналізацію витрат через ефективне використання інструментарію аналізу, планування та контролю витрат. Метод планування та контролю витрат у розрізі окремих процесів дає можливість виявити можливості раціоналізації витрат на основі аналізу доцільності та ефективності кожної операції на підприємстві.

Метод ABC дає можливість не лише підвищити якість планування витрат, а й виявити неефективні процеси та підрозділи підприємства. У межах антикризового фінансового контролінгу може бути успішно реалізована концепція інтегрованого використання інструментарію по процесного управління витратами та реінжинірингу бізнес-процесів.

Список використаних джерел

1. Терещенко О.О. Фінансовий контролінг : навч. посіб. / О.О.Терещенко, Н.Д. Бабяк. – К.: КНЕУ, 2013. – 407 с.

Різниченко О.А.,
здобувач кафедри фінансів і кредиту
Науковий керівник - **Зоря О.П.,**
канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансів і кредиту
Полтавська державна аграрна академія
м. Полтава

АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Ефективність та конкурентоспроможність сільськогосподарського виробництва обумовлена багатьма факторами, вагоме місце серед яких належить основному капіталу. Розвиток аграрного виробництва потребує відповідного забезпечення і постійного оновлення його основних активів. Сьогодні стан основних засобів аграрних товаровиробників залишається незадовільним, їх зношеність досягає 70 %. Тому, одним із суттєвих завдань є нарощування сільськогосподарського виробництва у поєднанні із пошуком додаткових джерел фінансування.

Підвищення рівня ефективності використання ресурсного потенціалу аграрних підприємств відіграє провідну роль в успішному вирішенні економічних і соціальних завдань, досягненні головної мети виробництва – забезпечення продовольчої безпеки держави та підвищення прибутковості суб'єктів господарювання. Теоретичне обґрунтування визначення розміру, структури, функцій і закономірностей розвитку ресурсного потенціалу як економічної категорії має не лише методологічне, а й практичне значення,

оскільки від ефективності його використання значною мірою залежать стратегія розвитку аграрних підприємств.

Як свідчать проведені нами дослідження, станом на кінець 2017 р. підприємствами Полтавської області, що здійснювали сільськогосподарську діяльність отримано 14316,6 млн. грн валової продукції у постійних цінах 2010 р., що становить 5,7 % від аналогічного показника по Україні. В той же час, за досліджуваний період слід відмітити негативну тенденцію зменшення вартості валової продукції у постійних цінах 2010 р. на 1706,2 млн. грн (або на 10,6 %).

Сільськогосподарськими товаровиробниками Полтавської області у 2017 р. на 1 грн вартості основних засобів отримано 0,88 грн валової продукції у постійних цінах 2010 р., що на 0,69 грн (або на 43,9 %) менше у порівнянні із 2013 р.

Рівень фондівіддачі аграрних підприємств Полтавської області є нижчим у порівнянні із аналогічним показником по аграрних підприємствах України, та свідчить про дещо нижчий рівень ефективності використання ресурсного потенціалу та необхідності формування загальної стратегії розвитку галузі сільського господарства досліджуваного регіону.

Наглядно основні показники ефективності використання ресурсного потенціалу аграрних підприємств Полтавської області за 2013-2017 рр. демонструє рис. 1.

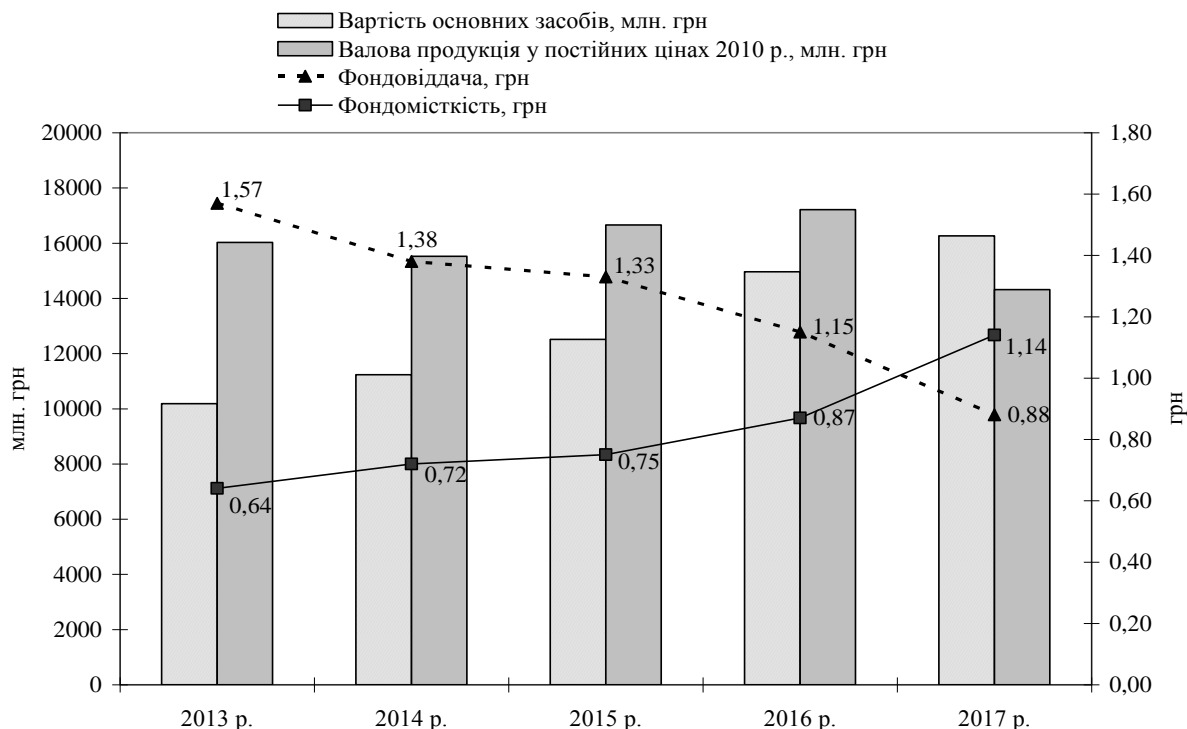

Рис. 1. Динаміка ефективності використання ресурсного потенціалу у аграрних підприємствах Полтавської області, 2013-2017 рр.

Джерело: побудовано автором на основі [3]

Як свідчать дані представленої ілюстрації, на протязі 2013-2017 рр. в умовах постійного приросту вартості основних засобів підприємств, які здійснювали сільськогосподарську діяльність та зменшення вартості валової

продукції у постійних цінах 2010 р., спостерігається неухильна тенденція до зменшення показника фондівдачі, та відповідно збільшення фондомісткості виробництва.

Таким чином, підвищення рівня ефективності використання ресурсного потенціалу аграрних підприємств відіграє провідну роль в успішному вирішенні економічних і соціальних завдань, досягненні головної мети виробництва – забезпечення продовольчої безпеки держави та підвищення прибутковості суб'єктів господарювання. Оптимальний розмір, структура, функції та закономірності розвитку ресурсного потенціалу як економічної категорії має не лише методологічне, а й практичне значення, оскільки від ефективності його використання значною мірою залежать сталий розвиток аграрних підприємств.

Список використаних джерел

1. Гончаренко І.В. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. Пріоритети та механізми соціально-економічного розвитку сільських територій // І.В. Гончаренко // Щорічник наукових праць. – Львів: Інститут регіональних досліджень НАН України. – 2013. – Вип. 6 (104). – С. 95–103.

2. Красноручський О.О. Оптимізація формування та використання економічного потенціалу в сільськогосподарських підприємствах: [монографія] / О.О. Красноручський, В.С. Ніценко. — Одеса: ТОВ «Лерадрук», 2013. — 211 с.

3. Статистичний щорічник Полтавської області за 2017 рік. – Полтава: Головне управління статистики у Полтавській області. – 2018. – 376 с.

Садовська Л.Ф.,

здобувач вищої освіти

V курс, обліково-фінансовий факультет

Науковий керівник - **Костирко А.Г.,**

канд. екон. наук, старший викладач

кафедри обліку і оподаткування

Миколаївський національний аграрний університет

м. Миколаїв

ІННОВАЦІЙНА ОСНОВА РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

За умов стрімкого зростання населення планети все більше загострюється питання продовольчої безпеки. Згідно з Римською декларацією про всесвітню продовольчу безпеку, кожна країна повинна забезпечити право людини на повноцінне харчування. В цьому документі зазначені такі компоненти продовольчої безпеки: фізична і економічна доступність, продовольча незалежність, надійність відносно сезонних і погодних коливань та стійкість зростання виробництва [1]. Вирішення цього питання багато в